

Sygn. akt III RC 117/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim - Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym : Przewodniczący : SSR Robert Kłosowski

Protokolant : sekretarz sądowy Joanna Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2019 roku w Lidzbarku Warmińskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej K. P. (1) reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową N. P.

przeciwko K. P. (2)

o podwyższenie alimentów

orzeka

I. podwyższa z dniem 30 października 2018 roku alimenty od pozwanego K. P. (2) na rzecz małoletniej powódki K. P. (1), których wysokość po raz ostatni została ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15.01.2015r. w sprawie I C 538/14 w kwocie po 600 zł miesięcznie do kwoty po 750 (siedemset pięćdziesiąt) złotych miesięcznie, płatnych do 10 dnia każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami za opóźnienie określonymi w art. 481 § 2 kc na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat, do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki N. P.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

IV. odstępuje od obciążania pozwanego opłatami sądowymi na rzecz Skarbu Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

/SSR Robert Kłosowski/

Sygn. akt III RC 106/18

UZASADNIENIE

N. P. przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki K. P. (1) wniosła przeciwko pozwanemu K. P. (2) pozew o podwyższenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 stycznia 2015 r. (sygnatura akt I C 538/14) z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 1000 zł miesięcznie oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu, w tym również kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej wskazała, iż razem z pozwanym K. P. (2) zawarli związek małżeński w dniu (...) r. Ze związku tego w dniu (...)r. małoletnia K. P. (1). W dniu 15 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny rozwiązał małżeństwo rodziców małoletniej przez rozwód i zobowiązał m.in. pozwanego do płacenia na rzecz córki alimentów w wysokości po 600 złotych miesięcznie. Następnie w dniu 27 czerwca 2016 roku tutejszy Sąd oddalił w całości powództwo małoletniej o podwyższenie alimentów eksponując w uzasadnieniu fakt, iż poprzednie orzeczenie ustalające wysokość alimentów zostało wydane stosunkowo niedawno.

Jak wskazała w dalszej części uzasadnienia pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej K. P. (1) ma 9 lat, zaś od czasu ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów minął okres 4 lat. Nastąpił znaczny wzrost potrzeb małoletniej. Obecnie wynosi on ok. 1700 złotych miesięcznie. Tymczasem, sytuacja majątkowa pozwanego kształtuje się na zupełnie innym poziomie. Z racji wykonywanego zawodu otrzymuje on stałe określone uposażenie miesięczne, ponadto korzysta z ulg podatkowych na dziecko oraz pozwala sobie na wyjazdy wypoczynkowe poza granice naszego kraju dwa lub trzy razy do roku. Na wskazane wyjazdy nigdy nie zabierał małoletniej.

Pozwany K. P. (2) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, iż realizuje dotychczasowy obowiązek alimentacyjny regularnie i bez zwłoki. Rozumie potrzeby córki, które stara się zaspokoić w miarę swoich możliwości. Oprócz płacenia na małoletnią alimentów robi jej prezenty, spełnia jej „zachcianki” czy też zabiera na basen, sale zabaw, do kina etc. Nie zbierał rachunków za wyżej wymienione atrakcje, ponieważ nie spodziewał się żądania zwiększenia alimentów. Pozwany wskazał, iż jego była małżonka związała się ze swoim aktualnym partnerem z którym posiadają wspólne dziecko i w żaden sposób nie zwracała się do niego z informacją, iż ich córka ma zwiększone potrzeby. Żądanie zwiększenia alimentów ma na celu „odegranie się” powódki w związku z próbą dokonania przez pozwanego podziału majątku wspólnego. Pozwany zakwestionował wskazywane wydatki na utrzymanie córki wskazując, iż większość z nich jest mocno wyolbrzymiona i nie znajduje pokrycia w informacjach uzyskanych w wyniku rozmów z córką. Jak dalej wskazał K. P. (2) jego miesięczne dochody wynoszą 4177 złotych oraz 750 złotych świadczenia mieszkaniowego. Po dokonaniu niezbędnych wydatków zostaje mu około 810 złotych na wyżywienie, rozwój kulturalny oraz dodatkowe atrakcje, prezenty dla małoletniej powódki. Pozwany wskazał, iż na bieżąco kupuje córce ubrania, obuwie, etc. oraz nagminnie kupuje jej również inne elementy garderoby, ponieważ niejednokrotnie córka przyjeżdżała do niego na kontakty z za małą liczbą bielizny albo w brudnych, niedopasowanych ubraniach etc. Pozwany podniósł również, iż mieszka 300 kilometrów od córki w związku z czym ponosi również wysokie koszty związane z dojazdami na kontakty. Tymczasem N. P. nadal nie uiszcza żadnych opłat związanych z posiadaniem wspólnie mieszkaniem w M..

W dalszej części uzasadnienia odpowiedzi na pozew pozwany podniósł, iż zawarł ponownie związek małżeński z P. O.. Pomoc finansowa obecnej żony pozwala mu „domykać budżet” oraz brać udział w wyjazdach wypoczynkowych, na które zawsze jest brana pod uwagę małoletnia powódka. K. P. (2) podniósł, iż kocha swoją córkę i stara się o utrzymywanie z nią jak najlepszego kontaktu, aczkolwiek zdarza się, że powódka nie wydaje mu córki. Zdarzają się również sytuacje, że N. P. dzwoni do K. (...) (gdzie pracuje pozwany) i oczernia go poddając w wątpliwości jego rzetelności i kompetencje. Pozwany ma również coraz większe problemy ze zdrowiem, nosi okulary korekcyjne, lecz się również w poradni chirurgii stomatologicznej i periodontologii. Nie stać go na skorzystanie z pomocy prawnej w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia K. P. (1) ur. (...) jest dzieckiem N. P. i K. P. (2).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie o sygn. akt I C 538/14 orzeczono rozwód małżeństwa N. P. i K. P. (2). W wyroku Sąd zobowiązał pozwanego do płacenia na rzecz małoletniej córki tytułem alimentów kwot po 600 złotych miesięcznie.

/odpisy skrócone aktu małżeństwa i aktu urodzenia małoletniej k.5-6 akt I C 538/14, wyrok I C 538/14 k. 50 tychże akt/

W czasie kiedy po raz ostatni orzekano o alimentach, tj. w styczniu 2015 r. małoletnia powódka zamieszkiwała razem z matką w miejscowości L.. K. P. (1) była dzieckiem zdrowym, nie chorowała na żadne przewlekłe choroby. Uczęszczała do zerówki w przedszkolu. Koszt nauki i pobytu w przedszkolu wynosił razem ok. 200 złotych miesięcznie. Z uwagi na pracę matka małoletniej korzystała z pomocy opłacanej opiekunki do dziecka. Zabierała ona małoletnią z przedszkola

do swojego domu. Tam małaletnia odrabiała lekcje i jadła obiad. Około godziny 17.00 dziecko zabierane było przez matkę. Miesięczny koszt opłacenia opiekunki do dziecka wynosił wówczas ok. 200-300 złotych miesięcznie.

/zeznania przedstawicielki ustawowej małaletniej k. 45-48 akt I C 538/14, k. 62-63 akt III RC 41/16 oraz k. 98-99 oraz 114-116/

Małaletnia K. P. (1) ma obecnie 10 lat. Mieszka wraz z matką N. P., młodszą siostrą ur. (...) oraz dziadkami ze strony matki w miejscowości L. – gmina L.. Uczy się w IV klasie szkoły podstawowej, uczęszcza w szkole na obiady, których koszt wynosi ok. 40-50 złotych miesięcznie. Małaletnia uczęszcza również na dodatkowe zajęcia plastyczne, których miesięczny koszt wynosi ok. 10 złotych miesięcznie. Jest dzieckiem zdrowym.

/dowody wpłaty k. 10, zeznania przedstawicielki ustawowej małaletniej k. 98-99 oraz 114-116/

W okresie orzekania rozvodu matka małaletniej N. P. miała 29 lat i pracowała w salonie (...) na stanowisku młodszego konsultanta z wynagrodzeniem ok. 2000 złotych miesięcznie. Nie pozostawała wówczas w żadnym związku zamieszkując samotnie z córką w mieszkaniu swoich rodziców w miejscowości L.. Dziadkowie małaletniej ze strony matki zamieszkiwali wówczas we F. (...). Koszt utrzymania mieszkania w całości spoczywał więc na matce małaletniej powódki. Za energię elektryczną płaciła wówczas ok. 120-130 złotych miesięcznie, za wodę 25 złotych miesięcznie, za wywóz nieczystości 52 złote miesięcznie, a za telefon i telewizję ok. 150 złotych miesięcznie. Nie posiadała żadnych oszczędności. Jedyne jej majątek to wspólne mieszkanie z pozwanym.

Obecnie matka małaletniej powódki N. P. ma obecnie 33 lata. Z wykształcenia jest logistyką. Od 2017r. do jesieni 2018 r. pozostawała w związku z innym mężczyzną, z którym ma 16 miesięczną córkę. W tym czasie wraz z córkami zamieszkiwała u partnera. Obecnie ponownie zamieszkała wraz z rodzicami. Ojciec młodszej córki powódki posiada zasądzone alimenty w kwocie 500 złotych miesięcznie. W okresie po porodzie matka małaletniej powódki pozostawała bezrobotna, początkowo posiadając prawo do zasiłku dla osoby bezrobotnej. Od dnia 16 sierpnia 2019 roku jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się ze świadczeń na dzieci i zasądzonych alimentów. Deklaruje chęć podjęcia pracy ale musiała by być to dobrze płatna praca, która pozwoliłaby jej pokryć koszty opiekunki dla dziecka. Rodzice matki małaletniej pracują. Opłaty za mieszkanie dzielone są obecnie po połowie, tzn. jedną część ponoszą rodzice N. P., zaś drugą część przypada matce małaletniej powódki. Część przypadająca na matkę małaletniej powódki i jej dzieci wynosi ok. 400złotyemiesięcznie.

/dowód: zaświadczenie wydane przez Powiatowy Urząd Pracy w L. (s. 113) zeznania przedstawicielki ustawowej małaletniej k. 98-99 oraz 114-116/

Pozwany K. P. (2) ma 39 lat. Zarówno w styczniu 2015 roku, jak i obecnie pracuje jako żołnierz zawodowy. Jego miesięczne uposażenie obecnie wynosi około 4645 złotych netto. W 2015 r. miesięczne wynagrodzenie pozwanego było niższe i wynosiło ok. 3090 złotych. Oprócz pensji pozwany zarówno w styczniu 2015 r. jak i obecnie otrzymuje raz w roku tzw. trzynastkę oraz tzw. mundurówkę w wysokości 2500 złotych. W roku bieżącym z tytułu tzw. mundurówki pozwany otrzymał jedynie ok. 1200, albowiem za pozostałą kwotę pobrał odzież nieodpłatnie. Uzyskuje również dodatek mieszkaniowy w kwocie 750 złotych miesięcznie. Pozwany w 2015 r. zamieszkiwał w M. we wspólnym mieszkaniu stron. Rodzice małaletniej powódki do chwili obecnej nie dokonali podziału majątku wspólnego. Opłaty związane z korzystaniem mieszkania ponosi pozwany. Pozwany nadal spłaca kredyt na zakup wspólnego mieszkania zaciągnięty wspólnie z byłą żoną jeszcze w trakcie trwania małżeństwa. Miesięczna rata kredytu wynosi 650 złotych. Oprócz tego pozwany spłaca jeszcze kolejny kredyt na wykończenie mieszkania zaciągnięty również w trakcie trwania małżeństwa. We wrześniu 2018 r. pozwany zawarł kolejny związek małżeński z którego w dniu (...) urodził mu się syn. Żona pozwanego przed ciążą pracowała. Posiada jeszcze dziecko z poprzedniego związku na które są zasądzone alimenty. Pozwany posiada rozdzielność majątkową z obecną żoną. Deklaruje prowadzenie odrębnego gospodarstwa domowego i przekazywanie na rzecz syna kwoty 600 złotych miesięcznie oraz również kwoty 600 złotych miesięcznie na pokrycie kosztów zajmowanego mieszkania. K. P. (2) jest aktualnie osobą zdrową, uczestniczy w zajęciach na poligonie. Cierpi jedynie na astygmatyzm krótkowzroczny i z tego powodu musi nosić okulary. K. P. (2) alimenty płaci w terminie. Oprócz alimentów przekazywanych matce małaletniej pozwany kupuje dla dziecka zabawki i ubrania.

Stara się również zapewnić dziecku atrakcje podczas kontaktów w weekendy w roku szkolnym i podczas pobytów w M.. Kontakty w weekendy realizowane są w ten sposób, iż pozwany na określony weekend przyjeżdża do L. i zamieszkuje u rodziny, po czym wraca do M.. Odległość z L. do M. jaką każdorazowo pokonuje pozwany wynosi ok. 300 km. Oprócz tego małoletnia przebywa u pozwanego przez okres jednego tygodnia ferii zimowych i miesiąca wakacji. Pozostaje wtedy na wyłącznym utrzymaniu pozwanego. Za okres pobytu małoletniej u siebie pozwany płaci również alimenty.

/dowód: zaświadczenie o zarobkach za okres od września do listopada 2018 r. (k. 23), zeznania pozwanego k. 99v-100 oraz 114-116/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd oparł w głównej mierze na dokumentach przedłożonych przez strony, dokumentach zawartych w aktach I C 538/14, III Nsm 41/14 i III RC 142/16 oraz na podstawie zeznań matki małoletniej powódki i pozwanego. Należy wskazać, iż zasadniczo sytuacja materialna rodziców małoletniej, uzyskiwane dochody lub też ich brak, ponoszone usprawiedliwione wydatki oraz sytuacja rodzinna (urodzenie się kolejnych dzieci byłych małżonków P.) nie były sporne. Okolicznością sporną w niniejszej sprawie pozostawała właściwie jedynie kwestia rzeczywistych kosztów utrzymania małoletniej K. P. (1) z jednej strony, zaś z drugiej strona kwestia rzeczywistych relacji ekonomicznych pozwanego i jego małżonki. Matka małoletniego deklarowała bowiem, iż rzeczywiste wydatki na małoletnią wynoszą ok. 1700 złotych, zaś z kolei pozwany kwotę tą kwestionował. W ocenie Sądu odnosząc się do tej kwestii stwierdzić należy, iż znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy mają usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej, to jest takie które z jednej strony znajdują uzasadnienie w jej sytuacji oraz z drugiej strony znajdują uzasadnienie w możliwościach zarobkowych sytuacji rodziców. Oceny takiej dokonuje Sąd rozstrzygając żądanie zasądzenia czy też zmiany wysokości obowiązku alimentacyjnego. Odnosząc się z kolei do kwestii relacji ekonomicznych pozwanego i jego małżonki to wskazać należy, iż decydującą kwestią oceniana przez Sąd są możliwości zarobkowe i sytuacja materialna pozwanego, na co składa się również ocena zasadności podejmowanych decyzji ekonomicznych. Na marginesie można jedynie wskazać, iż z punktu widzenia powódki sytuacja w której pozwany rzeczywiście pozostawałby w rygorystycznej rozdzielności majątkowej ze swoją żoną jest korzystniejsza, albowiem nie przyczynia się w ten sposób (poza pokryciem swoich zobowiązań i zobowiązań na rzecz syna) do utrzymania innych domowników. Dodać również należy, iż kwestia wzajemnych rozliczeń byłych małżonków, nakładów na majątek wspólny etc. będzie przedmiotem postępowania o podział majątku wspólnego. Dokonywane przez którąkolwiek ze stron nakłady na majątek wspólny będą mogły być uwzględnione w rozliczeniach ew. spłaty czy też podziale sumy uzyskanej ze sprzedaży mieszkania.

Odnosząc się z kolei wprost do oceny prawnej zgłoszonego żądania wskazać należy, iż obowiązek dostarczania środków utrzymania i wychowania dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, zgodnie z art. 133 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (krio) obciąża rodziców tego dziecka. Rodzice dziecka są więc obowiązani wspólnie do przyczyniania się do zaspokajania potrzeb dziecka, przy czym obowiązek ten ciąży również na tym z rodziców, z którym dziecko na co dzień przebywa.

Zakres świadczeń alimentacyjnych reguluje natomiast z art. 135 § 1 krio zgodnie z którym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz z drugiej strony od finansowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Brzmienie art. 135 § 1 krio wskazuje więc, iż każdorazowo zakres świadczeń alimentacyjnych ograniczony jest z jednej strony usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego, a z drugiej strony możliwościami zarobkowymi zobowiązanego. Innymi słowy kwota zasądzonych alimentów nie może przekraczać usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ani też nie może przekraczać możliwości osób zobowiązanych. Potrzeby te winny być zaspokajane przez oboje rodziców, z tym że obowiązek alimentacyjny rodziców nie jest symetryczny (po połowie, ew. z uwzględnieniem osobistych starań), ale ma charakter zindywidualizowany i zależy zawsze od indywidualnych możliwości majątkowych i zarobkowych każdego z rodziców. Możliwości te są oceniane więc oddzielnie dla każdego z rodziców. Należy je odróżnić od rzeczywistych dochodów. Osoba na której ciąży

obowiązek alimentacyjny winna dokładać maksymalnych starań, stosowanie do posiadanych możliwości, w uzyskaniu środków na utrzymanie osoby uprawnionej. Dodać również należy, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Uwzględnianie jako wkładu alimentacyjnego osobistych starań w utrzymanie i wychowanie dziecka jest szczególnie istotne w sytuacji dzieci bardzo małych lub też dzieci wymagających stałej opieki z innego powodu np. ze względu na ich niepełnosprawność, ciężką i długotrwałą chorobę wymagającą opieki ze strony innych osób. Oczywistym bowiem jest, iż takie dzieci wymagają dużo więcej troski, opieki, uwagi a tym samym osobistych starań niż dzieci zdrowe i starsze np. kilkunastoletnie, czy też wręcz pełnoletnie.

Z kolei zgodnie z art. 138 krio można żądać zmiany wysokości zasądzonych alimentów w przypadku zmiany stosunków między stronami. Zatem podstawą powództwa określonego w art. 138 krio może być tylko taka zmiana stosunków, która nastąpiła nie wcześniej niż wydaniu prawomocnego wyroku zasądzającego alimenty i jest na tyle istotna, że wpływa na wysokość zasądzonych alimentów. Przez zmianę stosunków rozumieć należy zmianę sytuacji osobistej, rodzinnej, majątkowej każdej ze stron. Do zmiany sytuacji majątkowej dochodzi w szczególności w przypadku zmiany dochodów stron, przesunięć w ich majątku; zwiększenia się bądź zmniejszenia koniecznych wydatków i kosztów utrzymania; uzyskania nowych możliwości zarobkowania bądź też w przypadku utraty dotychczasowych. Zmiana sytuacji osobistej i rodzinnej będzie miała miejsce w szczególności w przypadku zmiany stanu zdrowia stron wpływającego na ich możliwości zarobkowe oraz wydatki, jak również w przypadku zwiększenia się bądź zmniejszenia liczby osób pozostających na ich utrzymaniu. Sąd bada przy tym zawsze, czy przedstawione powyżej procesy zaszły po stronie zarówno zobowiązanego jak i uprawnionego.

Dokonując analizy ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu w czasie od ostatniego wyroku określającego wysokość alimentów (styczeń 2015 r.) zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia zwiększenie wysokości alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz jego małoletniej córki.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż wraz z wiekiem wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej, która obecnie kontynuuje naukę w szkole w klasie V. Wcześniej K. P. (1) uczęszczała do przedszkola. Małoletnia znajduje się w okresie szybkiego wzrostu oraz rozwoju, co sprawia, iż dotychczasowe potrzeby w zakresie np. żywienia, ubrania, kosmetyków etc. rosną, jak również pojawiają się nowe potrzeby, wcześniej nieistniejące, a które wymagają zaspokojenia. Potrzeby te związane są głównie z edukacją i rozwojem zainteresowań małoletniej. Z drugiej jednak strony należy wyraźnie podkreślić, iż potrzeby małoletniej nie odbiegają znacznie od typowych potrzeb jej rówieśników mających około 10 lat i wynoszą ok. 1300-1350 złotych miesięcznie. Przedstawione przez matkę małoletnich powodów wyliczenie usprawiedliwionych potrzeb jest w ocenie Sądu zawyżone. Książki, zabawki atrakcje (kino basen) w łącznej kwocie 500 złotych miesięcznie nie tylko nie znajdują pokrycia w rzeczywistości (o czym świadczy przesłuchanie matki małoletniej w zakresie wizyt na basenie i kinie etc.) ale również nie można je uznać w realiach sytuacji ekonomicznej rodziców za uzasadnione.

Jeżeli chodzi o rodziców małoletniej to stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu, w okresie od ostatniej sprawy o alimenty sytuacja materialna oraz możliwości zarobkowe zarówno matki małoletniej jak i pozwanego uległy zmianie. N. P. w styczniu 2015 r. pracowała, koszty utrzymania mieszkania (u swoich rodziców) ponosiła samodzielnie. Miała tylko jedną córkę. Obecnie po urodzeniu kolejnego dziecka nie podjęła pracy. Koszty utrzymania domu ponosi wspólnie z rodzicami. Możliwości zarobkowe uległy zmniejszeniu uwzględniając fakt urodzenia kolejnego dziecka. Z drugiej jednak strony stwierdzić należy, iż urodzenie dziecka w kwietniu 2018 r. nie stanowi bezwzględnej przyczyny uniemożliwiającej podjęcie pracy. Matka małoletniej świadczyła pracę w przypadku pierwszego dziecka korzystając z opiekunki. Obecnie taka możliwość również istnieje, zaś w kosztach żłobka, przedszkola lub opiekunki winien partycypować ojciec dziecka. Kolejną zmianą jaką należy uwzględnić jest zmiana rozkładu obowiązku alimentacyjnego w zakresie osobistych starań. Małoletnia ma już 10 lat i z pewnością nie wymaga tyle starań co dziecko mniejsze 6 letnie.

Od stycznia 2015 r. zmianie uległa również sytuacja materialna ojca małoletniej. Pozwany nadal pracuje, jako żołnierz zawodowy zaś jego stały dochód jest obecnie wyższy niż wcześniej i wynosi ok. 4645 złote netto. Obecnie posiada na utrzymaniu kolejne dziecko, tj. urodzonego w (...) syna. Ponosi nadal koszty związane z nakładami i spłatą zobowiązań majątku wspólnego. Koszty te, jak wskazano powyżej, będą przedmiotem wzajemnych rozliczeń w odrębnym postępowaniu. Nadal pozwany realizuje kontakty z córką które generują dodatkowe koszty związane z dojazdem. Oprócz alimentów realizuje swój obowiązek przekazując córce prezenty, czy też organizując jej wspólnie spędzany czas.

W rezultacie uwzględniając więc wskazane powyżej okoliczności, tj. wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej K. P. (1) oraz opisywane powyżej zmiany w sytuacji majątkowej i możliwościach zarobkowych rodziców małoletniej Sąd uznał za uzasadnione ponowne określenie wysokości należnych od pozwanego K. P. (2) alimentów i podwyższenie ich z kwoty po 600 złotych miesięcznie do kwoty po 750 złotych miesięcznie. Należy jeszcze raz wskazać, iż zdaniem Sądu, pierwszoplanową okolicznością niniejszej sprawy jest wzrost kosztów utrzymania małoletniej związany z jej wiekiem i edukacją szkolną. Miesięczne usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej, jak wskazano powyżej, nie odbiegają znacząco od kosztów utrzymania jej rówieśników i wynoszą ok. 1300-1350 złotych miesięcznie. Nadal, w ocenie Sądu to pozwany, z uwagi na większe możliwości zarobkowe, wyższe dochody oraz spełnianie w mniejszym zakresie obowiązku alimentacyjnego w drodze osobistych starań, winien w większym zakresie niż matka małoletniej spełniać swój obowiązek alimentacyjny. Z drugiej jednak strony powtórzyć należy, iż zakres osobistych starań w utrzymanie i wychowanie małoletniej ma obecnie mniejsze znaczenie i zakres niż w okresie wcześniejszym. Zasądzenie alimentów w żądanej kwocie tj. 1000 złotych miesięcznie uwzględniając zakres i formę kontaktów pozwanego oznaczałoby obciążenie go praktycznie całością wskazanego obowiązku alimentacyjnego, niejako za matkę małoletniej. Należy wskazać, iż obowiązek alimentacyjny pozwanego realizuje on nie tylko w formie płatności zasądzonych alimentów, ale również poprzez przekazywanie małoletniej prezentów, organizowanie czasu wolnego podczas kontaktów, czy wreszcie wakacji. Zasądzenie alimentów w wyższej wysokości sprowadzałoby pozwanego wyłącznie do roli płatnika, pozbawiając go możliwości kontaktu z dzieckiem utrzymywania i pogłębiania więzi z córką. Odbiłoby się to negatywnie na rozwoju małoletniej. Stąd też Sąd przyjął, iż udział pozwanego w ponoszeniu kosztów utrzymania małoletniej winien wynosić obecnie kwotę 750 złotych. Odpowiada to jego części ustalonej w oparciu o usprawiedliwione potrzeby małoletniego. Zdaniem Sądu kwota zasądzonych alimentów, pomimo urodzenia się kolejnego dziecka pozwanego, pozostaje również w granicach jego możliwości zarobkowych. Dochód pozwanego K. P. (2) uległ w ostatnim okresie zwiększeniu i wynosi obecnie ok. 4650 złotych. Partnerka pozwanego osiągała dochód i świadczenie alimentacyjne na starsze dziecko.

Stąd też Sąd orzekł jak w pkt I i II wyroku oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt II wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity: Dz. U. 2010 r. Nr 90 poz. 594 z późn. zm.) w zw. z art. 102 kpc uwzględniając potrzebę wyrównania przez pozwanego w krótkim czasie alimentów za okres od wniesienia powództwa, jak również wydatki związane z urodzeniem kolejnego dziecka.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.

/SSR Robert Kłosowski/

Zarządzenia:

1. odnotować
2. odpis doręczyć przedstawicielce ustawowej małoletniego z pouczeniem
3. za 14 dni lub z apelacją

L. dn. 23.09.2019 r.